

a szél elől a hajó oldalához
lapulsz, és arra vágysz, hogy
valaki most *így* lefényképezzen,

de nyomban el is mosolyodsz
ezen. gyomrod nem szereti a
távolságot, figyelmen kívül

hagyja az új ízeket, elkezdi a
mérgezőést. — a hideget végtére
is nem tudjuk elképzelni, még

mindig a nyárban élünk, felvesz-
szük a nyár alakját, és innen
kezdjük a számolást. „kezd a

halottakkal” — mondja furcsa,
idegen hangsúllyal. igen, igen
— motyogom, de a szégyen
erősebb.